

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Kateřinou Peroutkovou v právní věci

žalobce: **G. T. T.**, narozený dne X
bytem X
zastoupený advokátem Mgr. Markem Sedlákem
sídlem Moravské náměstí 654/13, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 3. 2025, č. j. OAM-1704/ZA-ZA11-HA13-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“) Ministerstva vnitra České republiky, Odboru azylové a migrační politiky (dále jen „žalovaný“), jímž bylo rozhodnuto v řízení o udělení mezinárodní ochrany zahájeném na žádost žalobce podanou dne 18. 12. 2024 tak, že tato žádost byla dle ust. § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), shledána nepřijatelnou a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo dle ust. § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce uvedl, že žádal o poskytnutí mezinárodní ochrany výhradně z humanitárních důvodů. Žalobce je již vyššího věku, jeho jediným rodinným zázemím je jeho vztah s družkou vietnamské národnosti, která legálně pobývá na území České republiky. Družka je však vdaná a nemůže se rozvést, žalobce s ní tedy nemůže uzavřít sňatek a zbývá mu pouze podání žádosti o mezinárodní ochranu. O jiné pobytové oprávnění nemůže žádat, neboť mu v tom brání kvóty (nařízení vlády č. 220/2019 Sb.) Žalobce namítal nepřezkoumatelnost rozhodnutí, neboť žalovaný neuvedl úvahy, které ho vedly k závěru, že se nejedná o nové skutečnosti, pro které by bylo třeba věc znovu meritorně posoudit. Měl za to, že v jeho případě jsou dány důvody pro udělení humanitárního azylu dle § 14 zákona o azylu, neboť žalobce již na území ČR realizuje svůj rodinný život v trvalém vztahu se svou družkou, nemohou přitom uzavřít sňatek, což by žalobci umožnilo získání pobytového oprávnění.
3. Žalobce považoval za nepřezkoumatelný závěr žalovaného o tom, že v zemi původu nedošlo k žádným relevantním změnám, které by mohly představovat novou skutečnost. Žalovaný totiž odkázal na citace zpráv o zemi původu, avšak žádné takové citace v napadeném rozhodnutí neuvedl. Není tedy přezkoumatelně uvedeno, na základě čeho žalovaný tvrdí, že nezjistil nové informace.
4. Navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení a žalobci bylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

5. Žalovaný uvedl, že žalobce v průběhu řízení o první žádosti označil za důvod jejího podání legalizaci pobytu v ČR, chtěl v ČR nadále zůstat a pracovat. Se svou žádostí neuspěl, což bylo následně potvrzeno i rozsudky městského soudu a NSS. Žalobce v novém řízení neuvedl žádnou novou skutečnost, která by odůvodňovala opětovné meritorní posouzení dané věci. Skutečnost, že žalobce žije s družkou, takovou novou skutečnost nepředstavuje. Na tom nic nemění ani současné nepříznivé rodinné poměry jeho družky. Provedení výslechu družky považoval za nadbytečné.
6. Dle žalovaného skutečnost týkající se žalobcovy družky není důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v jakékoliv formě, tedy ani ve formě humanitárního azylu, popř. doplňkové ochrany, ani důvodem pro opakované meritorní posouzení jeho opakované žádosti.
7. Konstatoval, že žalobcem uvedená nová skutečnost se nijak netýká změny situace v zemi původu, důvodů jeho odchodu z vlasti, ani důvodů, pro které by měl mít obavy v případě jeho návratu do země. Žalobce neuvedl nic, co by svědčilo o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů dle § 12 zákona o azylu, či že by mu hrozila vážná újma podle § 14a zákona o azylu.
8. Vzhledem k tomu, že žalobce neuvedl žádnou novou skutečnost, která by odůvodňovala opakované posouzení jeho žádosti, shledal žalovaný opakovanou žádost nepřipustnou ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, a řízení o ní proto v souladu s § 25 písm. i) téhož zákona zastavil.
9. Žalovaný trval na správnosti napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

IV. Obsah správního spisu

10. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 18. 12. 2024 podal žalobce v ČR opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ke které v poskytnutí údajů uvedl, že o mezinárodní ochranu žádá, aby mohl i nadále setrvat v ČR. K tomu sdělil, že ve Vietnamu nemá žádné zázemí, nemá tam kde bydlet a nesehnal by práci. Je zdravý, rozvedený, jeho zletilá dcera žije ve Vietnamu, žalobce do ČR přicestoval v roce 1997 za prací. Dále vyjádřil obavu z jednání spolupachatelů, se kterými v minulosti pěstoval marihuanu a vypovídal proti nim, a kteří se nyní nacházejí ve Vietnamu. Jako další důvod žalobce uvedl, že má v ČR přítelkyni vietnamské státní příslušnosti, se kterou žije a plánuje uzavření sňatku. Přítelkyně má povolení k trvalému pobytu. Právní zástupce žalobce v závěru upřesnil, že právě tento důvod je novou skutečností, paní je zatím vdaná, ve Vietnamu se však nemůže rozvést, neboť její manžel je po mrtvici. Pro žalobce je jedinou cestou k zachování jeho rodinného života s družkou podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany, jiné oprávnění k pobytu nemůže získat.
11. Rozhodnutím žalovaného ze dne 12. 10. 2023 č. j. OAM-928/ZA-ZA11-HA15-2023 žalobci nebyla udělena mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu. Dle rozhodnutí žalobce ve své žádosti uvedl, že do ČR přicestoval v roce 1997 za prací, o mezinárodní ochranu žádal proto, aby v ČR legalizoval svůj pobyt. Při pohovoru uvedl, že v roce 2017 byl odsouzen za pěstování marihuany, kvůli tomu přišel o trvalý pobyt, do vlasti se nemůže vrátit z důvodu obavy z pomsty ze strany spolupachatelů a majitelů farmy, kde pěstoval marihuanu, dále tam nemá, kde bydlet. Poté sdělil, že by chtěl zůstat i nadále v ČR, kde by chtěl řádně žít a pracovat. Žalovaný zjistil, že žalobce chce legalizovat svůj pobyt, což však není důvod pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný se zabýval i problematikou možného pronásledování soukromými osobami ve Vietnamu, kdy dovodil, že původce azylově relevantního pronásledování může být pouze veřejná moc nebo skutečnost, že veřejná moc neposkytuje ochranu před pronásledováním, kterého se mohou dopouštět soukromé osoby. Žalovaný neměl důvod se domnívat, že by v případě žalobce měly příslušné orgány Vietnamu odepřít žalobci ochranu. Z hlediska doplňkové ochrany se zabýval situací v zemi původu na podkladě shromážděných zpráv, kdy však riziko vážné újmy pro žalobce nezjistil. Z těchto důvodů se rozhodl žalobcově první žádosti o mezinárodní ochranu nevyhovět.
12. Ve správním spise je obsažena zpráva o zemi původu, konkrétně Vietnam – Informace OAMP, 4. 6. 2024 – Bezpečnostní a politická situace v zemi – Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
13. Žalobci byla dne 6. 3. 2025 dána možnost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Žalobce se k úkonu dostavil, s informacemi se seznámil, a vzal si 10denní lhůtu na vyjádření. V písemném vyjádření uvedl, že žádá o azyl z humanitárních důvodů. Zdůraznil, že má v ČR družku, se kterou nemůže realizovat rodinný život jinak než skrze mezinárodní ochranu. Požádal o zohlednění svého věku a věku své družky. Dále navrhl vyloučení své družky.
14. V napadeném rozhodnutí ze dne 19. 3. 2025 žalovaný shrnul tvrzení žalobce poskytnutá v průběhu řízení, uvedl, ze kterých podkladů vycházel, mimo jiné se jednalo o předchozí rozhodnutí o mezinárodní ochraně a informace, které shromáždil ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv ve Vietnamu. Žádost posoudil

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

podle ust. § 10a písm. e) a § 11a odst. 1 zákona o azylu a konstatoval, že se jedná o druhou žádost podanou na území ČR, shrnul průběh předchozího správního řízení a soudního přezkumu, ve kterém jeho rozhodnutí ze dne 12. 10. 2023 obstálo, kasační stížnost byla odmítnuta jako nepřijatelná (usnesení NSS ze dne 23. 10. 2024, č. j. 4 Azs 100/2024-28). Provedl porovnání důvodů současné žádosti s tvrzeními žalobce v předchozím řízení. Shledal, že žalobce svou první žádost podal z důvodu legalizace svého pobytu v ČR a návrat do vlasti odmítal kvůli obavě z jednání svých spolupachatelů a majitelů pěstírny, a rovněž proto, že tam nemá kde bydlet. Konstatoval, že své první rozhodnutí podložil též dostupnými informacemi o situaci v zemi původu. Pokud nyní žalobce uvedl, že ve vlasti nemá zázemí a nesehnal by tam práci, nejedná se o novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Dle žalovaného uvedl žalobce jisté nové skutečnosti, tedy že má družku, se kterou se hodlá oženit a žít na území ČR. Žalovaný nicméně shledal, že sdělené skutečnosti nejsou důvodem pro udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě, tedy ani ve formě humanitárního azylu či doplňkové ochrany, jak o ně žádal žadatel, a ani důvodem pro změnu či nové meritorní posuzování jeho opakované žádosti. Na tomto závěru nic nemění současné nepříznivé rodinné poměry žadatelovy družky a ani skutečnosti, které žalobce uvedl v písemném vyjádření k podkladům. Provedení výslechu žadatelovy družky se správnímu orgánu jevílo jako nadbytečné, neboť takový výsledek nebyl způsobilý vnést žádné další relevantní skutečnosti. Konstatoval, že žalobcem uvedené skutečnosti se netýkají změny situace v zemi původu, důvodů jeho odchodu z vlasti ani jím prezentovaných problémů, které tam měl mít, a nesvědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů dle § 12 zákona o azylu, nebo že mu hrozí vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Na podkladě informací o zemi původu zjistil, že ve Vietnamu nedošlo od doby posuzování předchozí žádosti k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost dle § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu nebo by svědčila o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování z důvodů dle § 12 nebo že by mu hrozila vážná újma dle § 14a zákona o azylu. Neshledal tak důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti a řízení zastavil. Dle ust. § 10a odst. 2 zákona o azylu je-li žádost nepřijatelná, neposuzuje se, zda žadatel splňuje důvody pro udělení azylu či doplňkové ochrany.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu ke dni vydání tohoto rozsudku, a to vzhledem k účinnosti článku 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“). Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Městský soud v Praze o věci samé rozhodl bez jednání dle § 51 odst. 1 s.ř.s., jelikož žalobce i žalovaný souhlasili s projednáním a rozhodnutím věci bez jednání.
17. Podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu *žádost o udělení mezinárodní ochrany je nepřijatelná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřijatelnou podle § 11a odst. 1.*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

18. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu *je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.*
19. Podle § 11a odst. 1 zákona o azylu *podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a to, zda uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu brozí vážná újma podle § 14a.*
20. Podle § 11a odst. 4 zákona o azylu *ministerstvo může z důvodů hodných zvláštního zřetele posoudit podanou opakovanou a další opakovanou žádost jako přípustnou.*
21. Podle § 25 písm. i) zákona o azylu *řízení se zastaví, jestliže je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.*
22. K tomu, aby se správní orgán mohl znovu věcně zabývat opakovanou žádostí žadatele o udělení mezinárodní ochrany, je nezbytné, aby existovaly nové skutečnosti nebo zjištění, které mají určitou přidanou hodnotu a kvalitu oproti předchozí žádosti. Z tohoto pravidla vychází relevantní judikatura Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), který v rozsudku ze dne 11. 6. 2009, č. j. 9 Azs 5/2009-65, dospěl k závěru, že „*hlavním smyslem a účelem možnosti podat opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany je postihnout případy, kdy se objeví takové závažné skutečnosti, které by mohly ovlivnit hmotněprávní postavení žadatele a které nemohl uplatnit vlastní vinou během předchozího pravomocně ukončeného řízení. Při opakovaném podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany je proto nutno důsledně dbát na splnění těchto podmínek, které mají na straně jedné garantovat určitou přidanou hodnotu této nové žádosti, jenž může vést k jinému rozhodnutí než u žádosti předchozí, a na straně druhé zajistit, aby nedocházelo k účelovému podávání opakovaných žádostí.*“ V tomto rozsudku dále uvedl, že „*zpravidla se přitom může jednat o takové skutečnosti, ke kterým došlo během času a jako takové lze připomenout zejména změnu situace v zemi původu nebo změnu poměrů ve vztahu k osobě žadatele, např. udělení azylu matce nezletilé žadatelky, jejíž žádost již byla pravomocně zamítnuta; k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2008, č. j. 9 Azs 14/2008-57.*“ Zdůraznil současně, že věcné projednání opakované žádosti je výjimkou, „*kterou je třeba vykládat restriktivně tak, aby byl respektován jeden ze základních principů rozhodování ve veřejném právu, a sice princip právní jistoty, jehož výrazem je i překážka věci pravomocně rozhodnuté.*“ K tomu obdobně též rozsudek NSS ze dne 27. 6. 2019, č. j. 6 Azs 15/2019-27.
23. Na tyto závěry NSS navázal v rozsudku ze dne 25. 4. 2018, č. j. 6 Azs 60/2018-43, kde vyšel z toho, že za nové skutečnosti, na jejichž základě lze věcně posoudit opakovanou žádost o mezinárodní ochranu, nelze považovat jakékoliv nové skutečnosti nebo zjištění, ale pouze takové, které by prima facie mohly mít dopad do hmotněprávního postavení žadatele. Uvedl, že „*obecně tedy žalovaný může řízení o opakované žádosti o mezinárodní ochranu zastavit proto, že se tvrzené skutečnosti přímo netýkají žadatele nebo jsou na první pohled azylově irelevantní.*“
24. Rozšířený senát NSS v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96, uvedl, že „*odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřipustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany musí obsahovat zdůvodněný závěr správního orgánu o tom,*

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany“.

25. Z uvedeného je patrné, že k věcnému posouzení opakované žádosti o mezinárodní ochranu lze přistoupit pouze za splnění stanovených podmínek. Soud shledal, že žalovaný se v souladu se zákonem a judikaturou dostatečně a přezkoumatelně zabýval tím, zda tyto podmínky byly splněny, a došel ke správnému závěru, že splněny nebyly.
26. Je nesporné, že žalobce v opakované žádosti z velké části uváděl totožné důvody jako v předchozí žádosti, tedy že chce legalizovat svůj pobyt v České republice, ve Vietnamu nemá žádné zázemí a že se obává jednání soukromých osob ve Vietnamu. Žalovaný všechny tyto důvody důkladně posoudil v rámci předchozího rozhodnutí, kterým mezinárodní ochranu neudělil, a uvedl, že se o nové skutečnosti nejedná. K tomu žalobní námitky nesměřovaly.
27. Žalobce v žalobě považoval za nepřezkoumatelné vypořádání jeho tvrzení o tom, že má v ČR družku. Soud tuto námitku nepovažuje za důvodnou.
28. Žalovaný jednak v rozhodnutí přehledně rekapituloval, z jakých tvrzení žalobce vycházel, kdy se jednalo o tvrzení týkající se družky (se kterou sdílí společnou domácnost a chce s ní uzavřít sňatek) a jeho osobní situace uvedená v poskytnutí údajů k žádosti a ve vyjádření se k podkladům. Žalovaný nepopíral, že okolnosti týkající se družky jsou novou skutečností, kterou žalobce v minulém řízení neuváděl.
29. Nicméně k této nově tvrzené skutečnosti konstatoval, že není důvodem k udělení mezinárodní ochrany v žádné její formě. To zcela odpovídá dikci § 11a odst. 1 zákona o azylu, dle kterého nikoli každá nová skutečnost, ale pouze taková skutečnost svědčící o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, může založit přípustnost opakované žádosti o mezinárodní ochranu.
30. Tvrzení ohledně jeho vztahu s družkou ovšem žádným způsobem nekoresponduje se zákonnými důvody pro poskytnutí azylu dle § 12 písm. a) a b) zákona, ani doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu, tedy nesvědčí o tom, že by žalobce mohl být vystaven pronásledování či že mu hrozí vážná újma. V tomto smyslu tak bylo odůvodnění žalovaného zcela dostačující, srozumitelné a věcně správné.
31. Žalovaný dále uvedl, že tvrzení žalobce ohledně družky nemohou být ani důvodem pro udělení humanitárního azylu, a to ani s ohledem na její nepříznivou rodinnou situaci a důvody uvedené ve vyjádření žalobce k podkladům. Žalovaný tím fakticky danou žádost posuzoval i ve smyslu § 11 odst. 4 zákona o azylu, dle kterého lze opakovanou žádost posoudit jako přípustnou, pokud se jedná o důvody hodné zvláštního zřetele. Vzhledem k tomu, že žalobce ve své žádosti označil skutečnost jeho soužití s družkou jako humanitární důvody, zabýval se žalovaný posouzením, zda se může jednat o důvod hodný zvláštního zřetele, kdy toto posouzení považuje soud za přezkoumatelné.
32. Pokud jde o možnost aplikace § 11a odst. 4 zákona o azylu, lze odkázat zejména na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019 – 74, dle kterého: „při rozhodování podle § 11a odst. 4 zákona o azylu postupuje Ministerstvo vnitra

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

podobně jako v případě § 14 tohoto zákona, jelikož i v § 11a odst. 4 je užito kombinace neurčitého právního pojmu („důvodů hodných zvláštního zřetele“) a správního uvážení („ministerstvo může“).“

33. Žalovaný na podkladě tvrzení žalobce shledal, že se o případ hodný zvláštního zřetele nejedná, s čímž se soud ztotožňuje. Žalobce je dospělý, svéprávný, v produktivním věku, bez zdravotních omezení, je rozvedený, o povolení k pobytu v České republice přišel z důvodu své trestné činnosti, družka je dosud vdaná, netvrdil, že by byl na družce závislý, ani že by družka byla závislá na něm, tvrdil pouze těžkosti se získáním pobytového oprávnění dle zákona o pobytu cizinců. Soud v těchto okolnostech nespatřuje žádný humanitární aspekt, pro který by tento případ měl být posouzen jako důvod hodný zvláštního zřetele, který by následně otevíral prostor pro správní uvážení žalovaného, zda posoudí opakovanou žádost jako přípustnou. Z napadeného rozhodnutí jako celku je tedy zřejmé, že žádné důvody hodné zvláštního zřetele žalovaný v případě žalobce neshledal, s čímž soud souhlasí. K tomu srov. shora uvedený rozsudek NSS ze dne 21. 6. 2019, č. j. 2 Azs 101/2019-74.
34. Ani druhou námitku týkající se nedostatečného posouzení případné změny situace v zemi původu soud nepovažuje za důvodnou.
35. Předně soud konstatuje, že žalobce ani ve své první žádosti, ani v žádosti opakované netvrdil, že by důvodem jeho žádosti byla bezpečnostní či politická situace v zemi původu. To ostatně netvrdí ani v žalobě. Žalovaný se politickou a bezpečnostní situací ve Vietnamu zabýval v případě první žádosti, tuto situaci konkrétně popsal v rozhodnutí ze dne 12. 10. 2023, důvody pro poskytnutí doplňkové ochrany tehdy neshledal.
36. Z napadeného rozhodnutí je patrné, že žalovaný se ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu zabýval i tím, zda nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. K tomu si obstaral aktuální Informaci OAMP ze dne 4. 6. 2024, kterou založil do správního spisu, se kterou se žalobce seznámil a na kterou žalovaný odkázal v napadeném rozhodnutí.
37. Jak soud již uvedl výše, žalobce v opakované žádosti na politickou či bezpečnostní situaci v zemi původu nijak nepoukazoval. Za těchto okolností bylo plně postačující, pokud žalovaný pouze uvedl, že od doby předchozího posouzení nedošlo v zemi původu k takovým změnám, které by odůvodňovaly opakované meritorní posouzení žádosti žalobce. Skutečnost, že žalovaný z dané zprávy ve spise přímo necitoval, nezpůsobuje nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Pokud žalobce nevnesl konkrétní námitky a žalovaný žádné změny nezjistil, není ani zřejmé, co konkrétně by měl žalovaný citovat.
38. S ohledem na shora uvedené soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji dle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
39. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce ve věci neměl úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 18. září 2025

Mgr. Kateřina Peroutková v. r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje S. T.